

ΣΧΟΛΙΑ, ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ, ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ, ΠΑΡΟΙΚΙΑ, ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΑΞΕΧΑΣΤΕΣ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΧΘΕΣ

1999: Ο John Mangos συνομιλεί με ομογενειακούς δημοσιογράφους

Ο γνωστός και δημοφιλέστατος δημοσιογράφος - τηλεπαρουσιαστής, John Mangos, βρέθηκε το 1999 σε τηλεοπτική εκπομπή του με τρεις ομογενειακούς και μια Αθηναία δημοσιογράφους για να συζητήσουν τα ελληνικά ΜΜΕ στην Αυστραλία.

Το βίντεο με τη συζήτηση είναι από το αρχείο του Γιώργου Μεσάρη και είχε την καλωσύνη να μου δώσει αντίγραφο ο γιος του Στάθης Μεσάρης, επειδή παρόντες στη συζήτηση ήμουν και εγώ με τον Γιώργο αντιπροσωπεύοντας την εφημερίδα μας.

Η συζήτηση ήταν ενδιαφέρουσα και με την μεγάλη πείρα του στα ελληνικά ΜΜΕ της Αυστραλίας, ο Γιώργος απάντησε εύστοχα στις ερωτήσεις του John Mangos. Το σημαντικότερο, όμως, ήταν πως πρόβλεψε ακριβώς τότε την κρίση που υποφέρουν τώρα κυρίως οι εφημερίδες, καθώς συρρικνώνεται ο αριθμός των μεταναστών της πρώτης γενιάς που είναι και οι κυρίως αναγνώστες τους..

Σήμερα θα σχολιάσω μόνο μια ερώτηση του John Mangos, δηλαδή αν ο ρόλος των ομογενειακών εφημερίδων είναι διχαστικός, επειδή οι δημοσιογράφοι γράφουν σε σχόλια τους αυτά που θέλει ο εκδότης. Ο Γιώργος απάντησε πως αυτό συμβαίνει σε άλλα έντυπα, αλλά όχι στον «Κόσμο». Βέβαια, αυτή είναι επικίνδυνη πρακτική όταν ατάλαντοι δημοσιογράφοι καταφεύγουν σε συκοφαντίες και ατεκμηρίωτα σκάνδαλα εναντίον επωνύμων κυρίως. Οπως εξακρίβωσε γνωστός εκδότης που το πλήρωσε πολύ ακριβά σε αποζημιώσεις, νομικά και δικαστικά έξοδα επειδή οι δημοσιογράφοι του αγνόησαν κάθε κανόνα δεοντολογίας και κάθε νόμο εναντίον της συκοφαντίας.

Εμείς εδώ στον «Κόσμο» οι εκδότες μας δεν έχουν πληρώσει ούτε ένα σεντ αποζημιώσεις επειδή ό,τι καταγγείλουμε είναι τεκμηριωμένο και γιατί αρχή μας είναι να μην ασχολούμεθα με την ιδιωτική ζωή ούτε των χειρότερων εχθρών μας.

Όμως, η εκφωνήτρια του SBS είπε ότι τα σχόλια γενικά είναι περιττά γιατί ο αναγνώστης-ακροατής ενδιαφέρεται για τις ειδήσεις και ρεπορτάζ που πρέπει να γράφονται χωρίς σχόλια. Και ενώ συμφωνώ με αυτή την άποψη που είναι κανόνας στη δημοσιογραφία, διαφώνησα με τη συνέχεια της άποψής της ότι οι δημοσιογράφοι προσβάλλουν τη νοημοσύνη των αναγνωστών - ακροατών, που είναι ικανοί να βγάλουν τα δικά τους συμπεράσματα από τις ειδήσεις.

Εμείνα έκπληκτος με αυτή την άποψη από

Τα σχόλια, η κριτική, οι αποκαλύψεις, είναι η πεμπουσία της δημοσιογραφίας. Οι κυβερνήσεις, οι δήμοι, ακόμη και μεγάλες επιχειρήσεις, πιο πολύ φοβούνται τα δυσμενή σχόλια εναντίον τους στα ΜΜΕ από τους νόμους.

δημοσιογράφο, γιατί δημοσιογραφία δεν είναι μόνο να μεταφράζεις ειδήσεις από τα αγγλικά, ή να αντιγράφεις ελληνικές ειδήσεις όπως υποστήριξε η συνάδελφος. Τα σχόλια, η κριτική, οι αποκαλύψεις, είναι η πεμπουσία της δημοσιογραφίας. Οι κυβερνήσεις, οι δήμοι, ακόμη και μεγάλες επιχειρήσεις, πιο πολύ φοβούνται τα δυσμενή σχόλια εναντίον τους στα ΜΜΕ από τους νόμους. Φαντάζεστε να μην αποκάλυπταν σκάνδαλα οι αρθρογράφοι; Θα οργίαζε η διαφθορά σε όλες τις εκφάνσεις της. Αλλωστε, σε όλα τα ΜΜΕ, ποιος επηρεάζει περισσότερο το κοινό; Ο σχολιαστής, ή αυτός που διαβάζει ή γράφει τις ειδήσεις;

Προς Θεού, δεν υποτιμώ αυτούς που γράφουν ή διαβάζουν τις ειδήσεις και τον σπουδαίο ρόλο τους, απλά υπερασπίζομαι το δικαίωμά μου να εκφράζω ελεύθερα τις απόψεις μου σαν αρθρογράφος - σχολιαστής.

Πριν κάποιους μήνες ένας τύπος απαίτησε με απύθμενο θράσος σε μήνυμά του να μην σχολιάζω τα τεκταινόμενα στην ΑΧΕ-ΠΑ και φυσικά πήρε την δέουσα απάντηση. Γιατί αυτά που συμβαίνουν εκεί είναι παράδειγμα προς αποφυγήν για τις οργανώσεις μας. Αλίμονο αν οι οργανώσεις μας άρχιζαν να ξεπουλούν τις περιουσίες τους για να πληρωθούν οι δικηγόροι σε εσωτερικές διενέξεις.

Αλλωστε, ποιός θα αγόραζε εφημερίδα μόνο για να διαβάσει ειδήσεις που έχει ήδη ακούσει στο ραδιόφωνο και την τηλεόραση, όπως απάντησε στη συνάδελφο ο Γιώργος;

Εξάλλου, οι αρθρογράφοι δεν μπορούν να επιβάλουν απόψεις τους στους αναγνώστες, ακριβώς επειδή και αυτοί έχουν

τις δικές τους απόψεις, τα δικά τους πιστεύω. Αν κάποιος, λοιπόν, υποτίμησε την νοημοσύνη των αναγνωστών-ακροατών ήταν η συνάδελφος.

Σαν κάποιος που γεννήθηκε, μεγάλωσε και εργάστηκε όλη του τη ζωή στις εφημερίδες, η λέξη «λογοκρισία» είναι για εμένα ανάθεμα.

Γι' αυτό, όταν στο μακρινό παρελθόν έγινα απόπειρα φίμωσής μου από κορυφαίο παροικιακό ηγέτη, άρχισα απεργία που διήρκεσε αρκετό διάστημα, μέχρι που η εργοδοσία μου επέτρεψε να γράφω ελεύθερα τη γνώμη μου. Ούτε γνωρίζω, αν άλλος ομογενειακός δημοσιογράφος κατέφυγε ποτέ στην απεργία για να προστατέψει την ελευθεροτυπία.

Ασφαλώς, ελευθεροτυπία δεν σημαίνει ασυδοσία. Δεν μπορείς να γράψεις συκοφαντίες χωρίς να τιμωρηθείς, δεν μπορείς να δημοσιεύσεις fake news χωρίς να γελοιοποιηθείς, δεν μπορείς να κολακεύσεις χωρίς να ταπεινωθείς.

Συμπέρασμα; Υστερα από 22 χρόνια μετά τη συνομιλία μας με τον John Mangos, η κατάσταση έχει αλλάξει έστω κάπως αργά. Οι σημερινοί εκδότες λειτουργούν με διαφορετικούς κωδικούς και μετά τη συμφιλίωση Αρχιεπισκοπής - Κοινότητας, η παροικία μας δεν είναι πια διχασμένη κάθετα, η πολιτική στην πατρίδα δεν προκαλεί εντάσεις εδώ, ενώ η πολιτική στη Αυστραλία περιορίζεται στο καθήκον μας να πηγαίνουμε στις κάλπες επειδή είναι υποχρεωτικό... δικαίωμα!

Η αρθρογραφία, τα σχόλια, οι αποκαλύψεις σκανδάλων στις εφημερίδες είναι καθήκον για τον σωστό, τον ευσυνείδητο δημοσιογράφο, αλλά είναι και χρέος της εφημερίδας στην κοινωνία που υπηρετεί.